

Warszawa, 11 grudnia 2025 r.

Anna-Maria ŻUKOWSKA

Przewodnicząca Koalicyjnego Klubu
Parlamentarnego Lewicy
(Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

RPW/41337/2025 – 1P

EZD RP KS

(GMS – WSU)

Data rejestracji: 2025 – 12 – 11

Data wpływu: 2025 – 12 – 11

Szanowny Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu RP

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu RP niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy

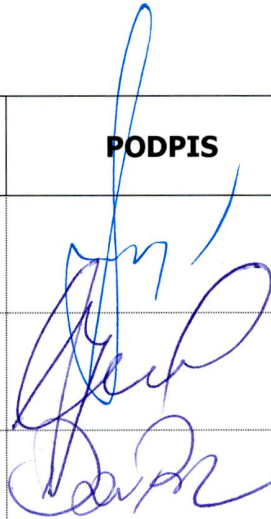
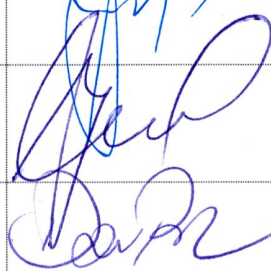
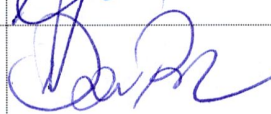
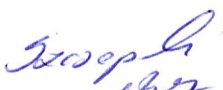
o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy posłankę Darię Gosek-Popiołek.

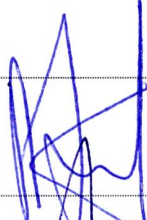
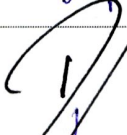
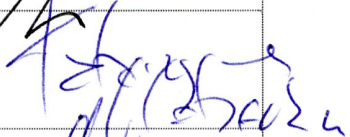
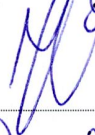
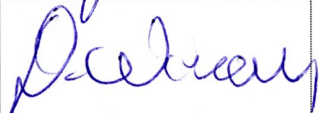
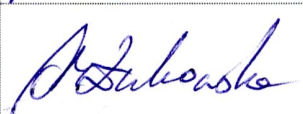
Z poważaniem,

Anna-Maria Żukowska
Przewodnicząca KKP Lewicy

**Lista posłanek i posłów X kadencji Sejmu RP, popierających poselski projekt
ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych
oraz ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego**

L.P.	NAZWISKO I IMIĘ	KLUB	PODPIS
1.	CZARZASTY Włodzimierz	Lewica	
2.	CZERNIAK Jacek	LEWICA	
3.	DZIEMIANOWICZ-BAK Agnieszka	Lewica	
4.	GAWKOWSKI Krzysztof		
5.	GOSEK-POPIOŁEK Daria	LEWICA	Gosek-Popiołek
6.	KOTULA Katarzyna	LEWICA	Kotula
7.	KOWAL Piotr	Lewica	
8.	KUCHARSKA-DZIEDZIC Anita	Lewica	
9.	KULASEK Marcin	LEWICA	
10.	LITEWKA Łukasz	Lewica	Litka
11.	NOWICKA Wanda	LEWICA	Nowicka
12.	OLKO Dorota	Lewica	
13.	SIKORA Arkadiusz	Lewica	
14.	SZCZEPAŃSKI Wiesław	LEWICA	

**Lista posłanek i posłów X kadencji Sejmu RP, popierających poselski projekt
ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych
oraz ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego**

15.	SZEJNA Andrzej	Leśna	
16.	TOMASZEWSKI Tadeusz	Leśna	
17.	TRELA Tomasz	LEŚNA	
18.	UEBERHAN Katarzyna	Leśna	
19.	WICHA Joanna	LEŚNA	
20.	WIECZOREK Dariusz	Leśna	
21.	ŻUKOWSKA Anna Maria	Leśna	

USTAWA

z dnia ... 2025 r.

o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego

Art. 1. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) opłatę turystyczną;”;
- 2) w art. 17:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Rada gminy może wprowadzić opłatę turystyczną. Opłatę turystyczną pobiera się od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych na obszarze, na którym została wprowadzona, za każdą rozpoczętą dobę pobytu.”;
 - b) w ust. 2:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „Opłaty miejscowej” zastępuje się wyrazami „Opłaty turystycznej”,
 - w pkt 4 wyrazy „opłatę miejscową” zastępuje się wyrazami „opłatę turystyczną”,
 - c) w ust. 2a wyrazy „opłaty miejscowej” zastępuje się wyrazami „opłaty turystycznej”,
 - d) uchyla się ust. 3 i 4,
 - e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Rada gminy może wprowadzić opłatę turystyczną na obszarze wybranych miejscowości, jednostek pomocniczych gminy lub jednostek niższego rzędu.”;
 - f) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:
„6. W przypadku, gdy płatność za usługi hotelarskie lub inną formę krótkotrwałego wynajmowania lokalu następuje za pośrednictwem pośrednika, w tym przy użyciu strony internetowej lub aplikacji prowadzonej przez pośrednika, pośrednik pobiera i przekazuje właściwej gminie opłatę turystyczną, jeśli taka obowiązuje.”;
- 3) w art. 19:
 - a) w pkt 1:

- lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) stawka opłaty turystycznej nie może przekroczyć równowartości 25% minimalnej stawki godzinowej ustalonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773),”
 - uchyla się lit. c,
 - b) w pkt 2 wyrazy „opłaty miejscowej” zastępuje się wyrazami „opłaty turystycznej”,
 - c) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) może różnicować wysokość stawek opłaty turystycznej:
 - dla poszczególnych miejscowości, jednostek pomocniczych gminy lub jednostek niższego rzędu,
 - w zależności od tego, czy płatność za usługi hotelarskie lub inną formę krótkotrwałego wynajmowania lokalu następuje za pośrednictwem pośrednika, o którym mowa w art. 17 ust. 6,”;
- 4) w art. 20 w ust. 1 wyrazy „art. 19 pkt 1” zastąpić wyrazami „art. 19 pkt 1 lit. a i d-h”.

Art. 2. W ustawie z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1572 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 1659) użyty w art. 4 w pkt 3 w lit. c i w art. 5 w pkt 3 w lit. c wyraz „miejscowej” zastępuje się wyrazem „turystycznej”.

Art. 3. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 19 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 19 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego zmierza do zastąpienia obecnie funkcjonującej w porządku prawnym opłaty miejscowej opłatą turystyczną. Współczesna turystyka, choć istotna dla rozwoju gospodarczego i miejscowego zatrudnienia, generuje jednocześnie znaczące koszty zewnętrzne – w tym w zakresie utrzymania czystości i porządku w przestrzeni publicznej, wydatków na usługi publiczne komunalne, ochrony środowiska i dziedzictwa kulturowego oraz ograniczenia dostępności mieszkań w atrakcyjnych lokalizacjach¹. Opłata turystyczna powinna umożliwiać rekompensatę tych negatywnych efektów, np. poprzez zapewnienie gminom dodatkowych środków na finansowanie usług publicznych, społeczne budownictwo mieszkaniowe, inwestycje infrastrukturalne czy ochronę środowiska.

Obowiązująca ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych przewiduje możliwość wprowadzenia przez radę gminy dwóch opłat pobieranych od osób fizycznych przebywających krótkotrwale, ale dłużej niż dobę, na obszarze gminy: są to opłata miejscowa i opłata uzdrowska. Opłata miejscowa może być pobierana od osób przebywających w miejscowościach w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych, pod warunkiem, że gmina lub jej część spełnia łącznie trzy kryteria ustawowe: korzystnych właściwości klimatycznych; walorów krajobrazowych; warunków umożliwiających pobyt osób w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych. Opłata uzdrowska pobierana może być tylko w gminach o statusie obszaru ochrony uzdrowskiej.

Obowiązujące w Polsce opłaty obwarowane są kryteriami i warunkami, które w istotny sposób ograniczają ich użyteczność wobec współczesnych potrzeb samorządów. W szczególności kryteria środowiskowe oraz sposób oceny jakości powietrza wykluczają z możliwości poboru opłaty miejscowej wiele jednostek silnie obciążonych ruchem turystycznym, w tym duże miasta. Co istotne, uzyskanie prawa do poboru opłaty w praktyce wymaga zgody władz centralnych, co ogranicza autonomię samorządów terytorialnych.

Możliwości wprowadzenia opłaty miejscowej nie posiada wiele gmin silnie obciążonych ruchem turystycznym, mimo że ponoszą realne koszty związane z obsługą tego ruchu. Przykładem może być Kraków, który w 2024 roku odwiedziło 14,7 mln turystów, generując łącznie 6,5 mln noclegów. Pomimo tego Kraków, ze względu na niespełnienie kryteriów środowiskowych, nie jest uprawniony do poboru opłaty turystycznej, co unaocznia dysfunkcjonalność obecnych przepisów.

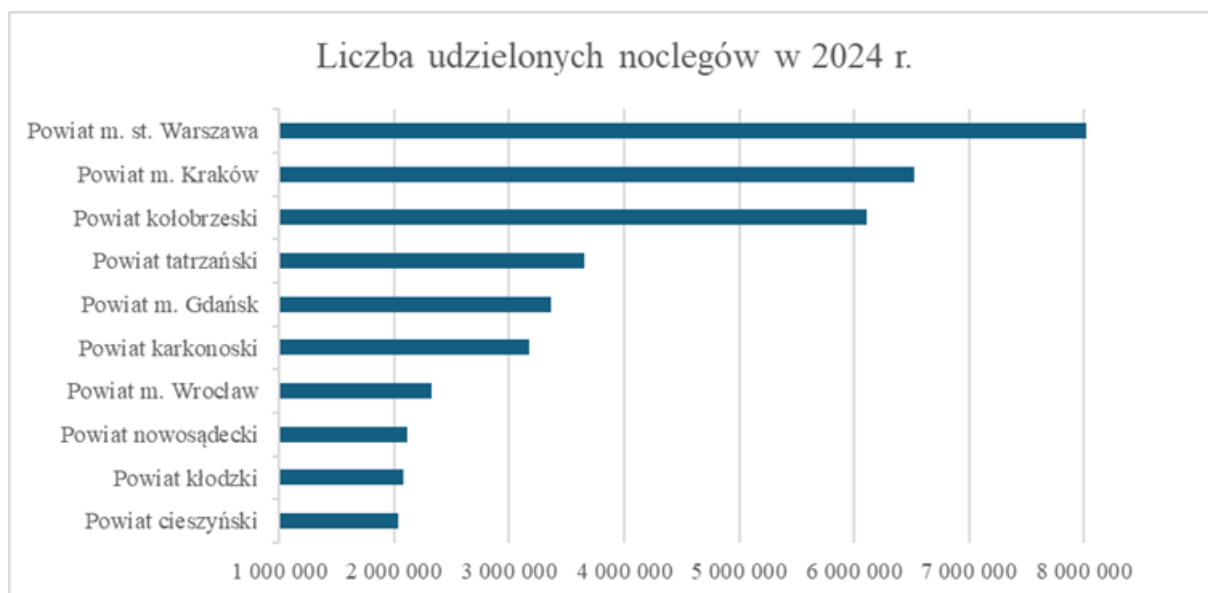
Od lat 90 obserwujemy ciągły rozwój sektora turystycznego w Polsce. Jedną z miar jest liczba udzielonych noclegów, która mierzy zarówno liczbę turystów, jak i ich długość pobytu. W 1995 roku

¹ Uzasadnienie na podstawie: Karol Wałachowski (2025) *Opłata turystyczna – propozycja zmian w Polsce*, Kraków, raport opracowany na zamówienie biura poselskiego Darii Gosek-Popiołek.

udzielono 38,5 mln noclegów, w 2024 roku zaś mieliśmy do czynienia z rekordem: łącznie udzielono w obiektach noclegowych 97,5 mln.

Ruch turystyczny koncentruje się na stosunkowo niewielkim obszarze: w największych miastach oraz w najbardziej atrakcyjnych turystycznie regionach. W 2024 r. aż 40% wszystkich noclegów przypadło na 10 najbardziej obleganych powiatów (spośród 380 powiatów i miast na prawach powiatu w Polsce). Pierwsze dwa miejsca zajęły największe polskie miasta – Warszawa i Kraków, piąte Gdańsk, a siódme Wrocław. Pozostałe powiaty w czołówce to głównie obszary górskie oraz nadmorskie o szczególnych walorach turystycznych.

Wyk. 1. Liczba udzielonych noclegów w 10 najliczniej odwiedzanych powiatach w 2024 r. w Polsce.

Źródło: opracowanie Karol Wałachowski na podstawie danych GUS.

Opłaty turystyczne funkcjonują w różnej formie w ponad 60 krajach na całym świecie. W przypadku opłat turystycznych obowiązujących w Europie, dominuje model oparty na decentralizacji – decyzję o wprowadzeniu opłaty, jej stawkach oraz wyłączeniach zapadają na poziomie samorządowym. Stosowane są albo ryczałtowe opłaty za nocleg (np. Bratysława, Utrecht), albo stawki proporcjonalne powiązane z ceną noclegu (np. Amsterdam, Wiedeń, Dortmund). W obu przypadkach wysokość stawki może być też różnicowana według kategorii obiektu (np. campingi vs. hotele luksusowe) lub lokalizacji (centrum vs. peryferie). Powszechnie występują też wyłączenia i ulgi (np. dzieci, osoby z niepełnosprawnościami, pacjenci, pracownicy sezonowi), a dochody z opłat kierowane są na poziomie lokalnym do budżetów samorządów, gdzie służą zarówno promocji turystycznej, jak i na inne cele.

Ze względu na obecną niesatysfakcjonującą konstrukcję opłaty miejscowej w Polsce, od wielu lat samorządy i organizacje je zrzeszające postulują zmiany legislacyjne w obszarze opłat turystycznych.

W listopadzie 2024 r. konieczność zmian w obszarze opłaty turystycznej wskazała Unia Metropolii Polskich, organizacja zrzeszająca 12 największych miast w Polsce, postulując możliwość wprowadzania opłat miejscowych we wszystkich gminach w Polsce oraz wprowadzenia wyższego poziomu opłat w gminach posiadających walory klimatyczne i krajobrazowe. W 2017 r. z projektem ustawy zmieniającej opłatę klimatyczną wyszedł Związek Miast Polskich, organizacja zrzeszająca ponad 370 miast. ZMP zaproponowało wprowadzenie nowej kategorii – opłaty turystycznej, która miała zastąpić opłatę miejscową. Projekt zakładał zniesienie wymogów środowiskowych, w praktyce umożliwiając wszystkim gminom w Polsce wprowadzenie opłaty. Dodatkowo, propozycja zawierała możliwość różnicowania stawek opłaty, w zależności od lokalizacji i rodzaju obiektu noclegowego. Od lat o możliwość wprowadzenia opłaty turystycznej zabiega Kraków. Miasto pobierało wcześniej opłatę miejscową w latach 2005–2015, jednak z przyczyn środowiskowych utraciło do tego prawo. W 2025 r. rezolucję w tej sprawie wydała Rada Miasta Krakowa.

W związku z powyższym w projekcie proponuje się zastąpienie dotychczasowej opłaty miejscowej opłatą turystyczną, przy jednoczesnym zachowaniu bez zmian opłaty uzdrowskiej. Projektowane zmiany zakładają:

- rezygnację z dotychczasowych kryteriów klimatycznych i krajobrazowych, dzięki czemu każda gmina będzie miała prawo wprowadzić opłatę turystyczną;
- możliwość wprowadzenia opłaty turystycznej jedynie dla wybranych miejscowości, jednostek pomocniczych gminy (np. sołectw, dzielnic, osiedli) lub jednostek niższego rzędu (np. osiedli tworzonych przez dzielnice w Warszawie);
- wprowadzenia, w przypadku gdy płatność za nocleg następuje za pośrednictwem pośrednika, w tym przy użyciu strony internetowej lub aplikacji prowadzonej przez pośrednika, obowiązku poboru i przekazania gminie opłaty turystycznej przez pośrednika;
- określenie maksymalnej wysokości stawki opłaty turystycznej na poziomie 25% minimalnej stawki godzinowej za pracę;
- możliwość różnicowania wysokości stawek opłaty turystycznej:
 - dla poszczególnych miejscowości, jednostek pomocniczych gminy lub jednostek niższego rzędu,
 - w zależności od tego, czy płatność za nocleg następuje za pośrednictwem pośrednika.

Podstawowym przewidywanym skutkiem wejścia w życie ustawy będzie zwiększenie wpływów do budżetów gmin, w których koncentruje się ruch turystyczny. Dotyczy to zarówno tych, w których już obowiązuje opłata miejscowa (w związku z możliwością podwyższenia stawki), jak i samorządów, które obecnie nie mają prawa wprowadzić opłaty miejscowej, czyli głównie dużych miast. W przypadku tych drugich, przy założeniu liczby udzielonych noclegów w 2024 r. (wg GUS), niestosowania zwolnień i ulg (zarówno ustawowych, jak i tych, które wprowadzić mogą same gminy – ze względu na brak jednolitych danych na temat liczby turystów należących do poszczególnych grup, wobec których

miałyby one być stosowane) oraz ustalenia stawki opłaty na poziomie 8 zł za nocleg na obszarze całego miasta, szacunkowe roczne dochody z opłaty turystycznej mogłyby wynosić ok. 57,5 mln zł w Warszawie, 47 mln zł w Krakowie, 16,5 mln zł we Wrocławiu, 10,5 mln zł w Poznaniu, 8 mln zł w Łodzi, 7,8 mln zł w Szczecinie, 5,5 mln zł w Katowicach czy 2 mln zł w Częstochowie.

Wejście w życie ustawy nie będzie miało bezpośredniego wpływu na budżet państwa.

Projekt ustawy nie zakłada wydania żadnych aktów wykonawczych.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie zawiera przepisów regulacyjnych lub przepisów określających wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334).

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR)
projekt ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Daria Gosek-Popiołek

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Współczesna turystyka generuje znaczące koszty zewnętrzne – w tym w zakresie utrzymania czystości i porządku w przestrzeni publicznej, wydatków na usługi publiczne komunalnych, ochrony środowiska i dziedzictwa kulturowego oraz ograniczenia dostępności mieszkań w atrakcyjnych lokalizacjach. Obowiązująca ustawa o podatkach i opłatach lokalnych przewiduje możliwość wprowadzenia przez radę gminy dwóch opłat pobieranych od osób fizycznych przebywających krótkotrwale, ale dłużej niż dobę, na obszarze gminy: są to opłata miejscowa i opłata uzdrowska. Opłata miejscowa może być pobierana od osób przebywających w miejscowościach w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych, pod warunkiem, że gmina lub jej część spełnia łącznie trzy kryteria ustawowe: korzystnych właściwości klimatycznych; walorów krajobrazowych; warunków umożliwiające pobyt osób w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych. Opłata uzdrowska pobierana może być tylko w gminach o statusie obszaru ochrony uzdrowskiej. Obowiązujące w Polsce opłaty obwarowane są kryteriami i warunkami, które w istotny sposób ograniczają ich użyteczność wobec współczesnych potrzeb samorządów. W szczególności kryteria środowiskowe oraz sposób oceny jakości powietrza wykluczają z możliwości poboru opłaty miejscowej wiele jednostek silnie obciążonych ruchem turystycznym, w tym duże miasta. Co istotne, uzyskanie prawa do poboru opłaty w praktyce wymaga zgody władz centralnych, co ogranicza autonomię samorządów terytorialnych. Ponadto

regulowana ustawą maksymalna wysokość stawki opłaty miejscowej jest zbyt niska, by umożliwić realną rekompensatę kosztów zewnętrznych współczesnej turystyki.

W projekcie proponuje się zastąpienie dotychczasowej opłaty miejscowej opłatą turystyczną, przy jednoczesnym zachowaniu bez zmian opłaty uzdrowskiej. Projektowane zmiany zakładają:

- rezygnację z dotychczasowych kryteriów klimatycznych i krajobrazowych, dzięki czemu każda gmina będzie miała prawo wprowadzić opłatę turystyczną;
- możliwość wprowadzenia opłaty turystycznej jedynie dla wybranych miejscowości, jednostek pomocniczych gminy lub jednostek niższego rzędu;
- wprowadzenia, w przypadku gdy płatność za nocleg następuje za pośrednictwem pośrednika, w tym przy użyciu strony internetowej lub aplikacji prowadzonej przez pośrednika, obowiązku poboru i przekazania gminie opłaty turystycznej przez pośrednika;
- określenie maksymalnej wysokości stawki opłaty turystycznej na poziomie 25% minimalnej stawki godzinowej za pracę;
- możliwość różnicowania wysokości stawek opłaty turystycznej:
 - dla poszczególnych miejscowości, jednostek pomocniczych gminy lub jednostek niższego rzędu,
 - w zależności od tego, czy płatność za nocleg następuje za pośrednictwem pośrednika.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

- **Tak**
- Nie

Rozważano kilka dodatkowych rozwiązań, m.in.:

- Rezygnację z rozróżnienia między opłatą turystyczną a opłatą uzdrowską. Opłata uzdrowska powiązana jest jednak jednoznacznie z celem pobytu w gminach o statusie obszaru ochrony uzdrowskiej, a jej likwidacja nie jest dziś przedmiotem debaty publicznej.
- Rezygnacja z określenia celu pobytu jako turystycznego, wypoczynkowego lub szkoleniowego, w związku z często występującą trudnością jednoznacznego określenia go.
- Wprowadzenie dodatkowych zwolnień z opłaty turystycznej.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Dotychczasowa opłata miejscowa zostanie zastąpiona opłatą turystyczną, która będzie mogła zostać wprowadzona także w gminach, które obecnie nie mają prawa do wprowadzenia opłaty miejscowej. Szczegółowe rozwiązania zostały wskazane w pkt 3. Zaproponowano, by ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2027 r. Jednocześnie dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 19 pkt 1 i 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zachowają ważność przez kolejny rok, o ile nie zostaną zmienione lub uchylone.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projektowane przepisy będą miały istotny wpływ społeczny w gminach o dużym natężeniu ruchu turystycznego. Wprowadzenie opłaty turystycznej umożliwi częściową rekompensatę kosztów społecznych generowanych przez współczesną turystykę, do których należą m.in. zwiększona presja na usługi publiczne, pogorszenie jakości życia w dzielnicach szczególnie obciążonych ruchem turystycznym, wzrost kosztów utrzymania przestrzeni publicznej oraz narastające konflikty między mieszkańcami a turystami (np. hałas, zatłoczenie, wzmożone interwencje służb porządkowych).

Opłata turystyczna może przyczynić się do łagodzenia tych negatywnych efektów poprzez zwiększenie dochodów własnych gmin, które będą mogły być przeznaczone na finansowanie usług publicznych, utrzymanie czystości i infrastruktury, ochronę środowiska, działania porządkowe, a także projekty poprawiające jakość życia mieszkańców obszarów turystycznych. W wielu miejscach, szczególnie w dużych miastach oraz w regionach silnie obciążonych ruchem turystycznym, opłata taka może wspierać równowagę między potrzebami mieszkańców a rozwojem sektora turystycznego.

Badania i doświadczenia miast europejskich wskazują również, że wprowadzenie opłat turystycznych w znikomym stopniu wpływa na liczbę odwiedzających, przy jednoczesnym znaczącym wzroście dochodów, co pozwala ograniczać negatywne zjawiska społeczne związane z masową turystyką przy zachowaniu atrakcyjności turystycznej miejscowości. Tym samym opłata turystyczna pełni funkcję mechanizmu równoważącego społeczne skutki intensywnego ruchu turystycznego.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Wpływ na turystykę: Badania empiryczne wskazują, że duże miasta wykazują niską elastyczność cenową na opłaty turystyczne. W przypadku m.in. Barcelony, Wenecji, Manchesteru czy Amsterdamu opłaty turystyczne w znikomym stopniu wpłynęły na liczbę odwiedzających, ale znacznie zwiększyły dochody gmin z powodu opłat turystycznych. Podobnym przykładem jest Amsterdam, w którym pomimo wprowadzenia najwyższej opłaty turystycznej w Europie, liczba odwiedzających nadal rośnie.

Projektowane przepisy będą oddziaływać także na podmioty gospodarcze funkcjonujące w sektorze turystycznym oraz w branżach powiązanych z obsługą ruchu turystycznego. Najbardziej bezpośrednie skutki odczują przedsiębiorcy prowadzący działalność hotelarską oraz właściciele mieszkań wykorzystywanych do krótkotrwałego najmu. Część z nich będzie musiała dostosować swoje systemy rezerwacyjne oraz procedury obsługi gości do poboru nowej opłaty turystycznej. W praktyce nie stanowi to obciążenia wykraczającego poza standardowe czynności administracyjne, dla przykładu w gminach, które już dziś pobierają opłatę miejscową lub uzdrowską, pobór opłaty jest integralną częścią działalności i nie wpływa istotnie na koszty prowadzenia przedsiębiorstwa. Dla obiektów noclegowych działających w większych miastach, które dotychczas nie mogły pobierać opłat ze względu na niespełnianie kryteriów środowiskowych, będzie to jedynie wprowadzenie obowiązku znanego już w wielu miejscowościach turystycznych w Polsce.

W przypadku pośredników internetowych, takich jak platformy rezerwacyjne, wprowadzenie obowiązku poboru opłaty może wymagać jednorazowego dostosowania systemów informatycznych, jednak nie powinno stanowić istotnego obciążenia finansowego ani organizacyjnego. Dla większości z nich podobne mechanizmy funkcjonują już w innych jurysdykcjach, w których obowiązują lokalne lub miejskie podatki turystyczne.

Nie przewiduje się także negatywnego wpływu na popyt na usługi hotelarskie. Doświadczenia europejskich metropolii, takich jak, m.in. Barcelony, Amsterdamu czy Manchesteru wskazują, że wprowadzenie lub podwyższenie opłat turystycznych nie powoduje spadku liczby odwiedzających, zwłaszcza w miejscowościach o ugruntowanej pozycji turystycznej. Oznacza to, że przedsiębiorcy działający w branży noclegowej nie powinni odczuć spadku przychodów wynikającego z ograniczenia ruchu turystycznego.

Pośredni wpływ ustawy może dotyczyć przedsiębiorców z branży gastronomicznej, usług rozrywkowych czy handlu detalicznego, jednak będzie on neutralny lub pozytywny. Dodatkowe środki uzyskane przez gminy dzięki opłacie turystycznej mogą zostać przeznaczone na poprawę jakości przestrzeni publicznej, infrastrukturę turystyczną oraz działania porządkowe, co w dłuższej perspektywie podniesie atrakcyjność turystyczną miejscowości i może stymulować dalszy popyt na usługi komercyjne.

W rezultacie projektowana regulacja nie powinna prowadzić do wzrostu kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, nie pogorszy warunków konkurencji rynkowej, a jej wpływ na przedsiębiorców będzie co najwyżej marginalny. W wielu przypadkach może natomiast przyczynić się do bardziej zrównoważonego funkcjonowania sektora turystycznego i ograniczenia napięć społecznych, które pośrednio oddziałują również na branżę usługową.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projektowana ustawa nie wpłynie bezpośrednio i znacząco na budżet państwa.

Podstawowym przewidywanym skutkiem wejścia w życie ustawy będzie zwiększenie wpływów do budżetów gmin, w których koncentruje się ruch turystyczny. Dotyczy to zarówno tych, w których już obowiązuje opłata miejscowa (w związku z możliwością podwyższenia stawki), jak i samorządów, które obecnie nie mają prawa wprowadzić opłaty miejscowej, czyli głównie dużych miast. W przypadku tych drugich, przy założeniu liczby udzielonych noclegów w 2024 r. (wg GUS), niestosowania zwolnień i ulg (zarówno ustawowych, jak i tych, które wprowadzić mogą same gminy – ze względu na brak jednolitych danych na temat liczby turystów należących do poszczególnych grup, wobec których miałyby one być stosowane) oraz ustalenia stawki opłaty na poziomie 8 zł za nocleg na obszarze całego miasta, szacunkowe roczne dochody z opłaty turystycznej mogłyby wynosić ok. 57,5 mln zł w Warszawie, 47 mln zł w Krakowie, 16,5 mln zł we Wrocławiu, 10,5 mln zł w Poznaniu, 8 mln zł w Łodzi, 7,8 mln zł w Szczecinie, 5,5 mln zł w Katowicach czy 2 mln zł w Częstochowie. Jednocześnie należy podkreślić, że niemożliwe jest dokładne oszacowanie wpływów do budżetów gmin, m.in. ze względu na to, że poszczególne rady gmin będą miały znaczącą swobodę w określeniu, jak opłata turystyczna ma funkcjonować na ich obszarze.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy nie powoduje konieczności zapewnienia dodatkowych źródeł finansowania po stronie budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ **Nie**

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ **Nie**

➤ **Tak**

--

Projekt ustawy nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu).

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- **Nie**
- Tak

Wdrożenie projektowanych przepisów nie spowoduje obciążenia administracyjnego mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu).

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

- **Nie**
- Tak

Projekt ustawy nie zawiera przepisów regulacyjnych oraz nie określa wymogów dotyczących świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu).